

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Caput. 4. De aliis Præcepti huius impletionem necessario ediscendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

potest illam ad Eucharistiam recipiendam impertire. *cap. Omnes utriusque sexus.* Porro in *Clement. Religiosi, de privileg.* excommunicantur Religiosi Eucharistiam, Extremam Vñtionem ministrantes, vel Matrimonium solemnizantes sine Parochi licentia speciali, vel generali, & excommunicatio hæc est Summo Pontifici reservata. *Navarr. cap. 21. numer. 45. Theoph. in Parochiali, part. 4. artic. 3. Henriquez lib. 8. cap. 5. numer. 1. litter. B. Fagundez præcept. 3. lib. 1. cap. 5. numer. 5. Manuel. tom. 1. qq. regul. quæst. 56. art. 3. Miranda tom. 1. quæst. 42. artic. 1.*

¹³ *Religiosi Mendicantes amplissimam ad ministrandam Eucharistiam extra Paschale tempus.* Profectò amplissima sunt à Summis Pontificibus Religiosis Mendicantibus privilegia, ut Eucharistiam ministrare valeant. *Legendus Manuel. tom. 1. qq. regul. quæst. 56. art. 3. & Compendium privileg. verb. Communicare, numer. 4. & 9.* An vero Sacerdos Regularis Paschali tempore valeat sæcularibus ministrare Eucharistiam, ut præceptum annuæ Communionis adimpleat, per *Dubium sect. 2.* est discutendum.

¹⁴ *Peregrini, viatores, vagi, & ij, qui extra Parochiam suam ad certum tempus, vel domicilium habent, vel commorantur.* Item ij, qui in ipso Paschatis tempore in aliena Parochia degentes ad suam accedere commodè nequeunt, possunt Eucharistiam in Ecclesiis Regularium accipere. Quia exceptio diei Paschatis appositæ in *Clement. 1. de privileg.* fuit in fauorem Parochorum introducta, & ut saltem eo tempore omnes Parochiani ad suam Parochiam confluerent: in casu nostro nulla Parochis iniuria irrogatur, cum huiusmodi peregrini, viatores, vagi sui Parochiani non sint, & propria parochia eo in Oppido careant: unde Religiosi censentur proprii Parochi ex tacita licentia ministrare. Nec obstat, *Eugenium IV.* decrevisse, huiusmodi vagos, viatores, & peregrinos adipisci incolatum ad Sacramenta Cōfessionis, & Communionis tempore Paschatis, licet ibi tempore modico steterint. Quia hoc fuit concessum in fauorem peregrinorum ad tollendos eorum scrupulos, non tamen eos obligavit, ut alienis Parochiis subicerentur, sed eos iuris communis dispositioni reliquit. *Sanchez libr. 3. de matrim. d. 23. num. 17. Manuel. tom. 1. qq. Regul. quæst. 56. art. 6. Portel. in dub. Regul. verb. Sacramentorum administratio, numer. 6. Fagundez præcept. 3. lib. 1. capit. 8. numer. 5. Suar. in 3. part. tom. 3. d. 72. sect. 2. Henriquez libr. 8. capit. 55. numer. 1. litter. G. Caiet. verb. Absolutio. Diana part. 3. tractat. 2. resolut. 12.*

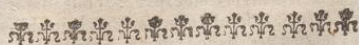
¹⁵ *Servi Religioforum.* Servi Religioforum, qui in Monasteriis non degunt, aliisve locis à cura Parochorum qui in Monasteriis non propria Parochia Eucharistiam suscipere, ex declaratione Cardinalium tempore Gregorij XIII. *beni in Pa-* Secus dixerim de servis degentibus in huiusmodi locis exemptis, & qui sunt ex familia *municare.* Religioforum continuique commensales: possunt enim in iis locis Eucharistiam sumere, *Aliter dicendum de-* confiteri, & Extremam Vñtionem recipere *servis, qui absque licentia, & approbatione Episcopi, aut in Mona-* Parochi: sicut ibi possunt inconsulto Parocho *sterio habi-* sepeliri. Idem assero ex sententia Portelli *tant.* *tandi,* de famulo coniugato, qui noctu extra

Conuentum dormit: huic enim poterunt eadem Sacramenta intra Conuentum ministrari. Quia est commensalis continuus. Ex concessione Clementis IV. & Sixti IV. pro Benedictinis, & confirmatur à Tridentino *sess. 24. cap. 11.* respectu illorum sic seruientium; ubi etiam à iurisdictione Ordinarij eximuntur. *Compendium privileg. Mendicant. verb. Familiares fratrum. Manuel. tom. 2. qq. Regul. quæst. 68. art. 1. & 2. Bullarium post Bullas Gregor. XIII. Portel. verb. Sacramentorum administratio, numer. 9. Diana part. 3. tractat. 2. resolut. 12. Sa ver. Eucharistia, numer. 9. Sanchez de matrim. lib. 3. d. 23. numer. 12. Lezana sum. tom. 2. c. 16. n. 15.* asserens nouissime præfata privilegia non esse reuocata.

¹⁶ *Qui communionem sumeret in Cathedrali Ecclesia sine proprii Parochi facultate, vel licentia.* Episcopi præcepto Ecclesiæ de Eucharistia in Paschate percipiendæ à proprio Sacerdote non satisfaceret. Quia nullo iure probatur Ecclesiam Cathedralē esse totius Diocesis esse communem. Unde Archiepiscopus, & Parochus Cathedralis Ecclesiæ possunt solummodo Sacramenta in sua Parochia ministrare. *Sanch. de matr. l. 3. d. 23. nu. 17. & d. 27. n. 7.*

¹⁷ *Attamen quando Archiepiscopus byteratus est quædam præbenda, cui ex officio esset annexum, confessiones omnium Diocesis illius audire, tunc esset proprius Sacerdos, & ordinarius in tota illa, unde posset ministrare Eucharistiam in Paschate omnibus ad Cathedralē confluentibus.* *Paludan. in 4. dist. 17. quæst. 4. art. 2. cap. 4. D. Antonin. part. 3. tit. 17. cap. 5. Syl. Diocesis uest. v. Confessor 1. q. 4. Tabien. verb. Absolutio 1. Confessus numer. 29.*

¹⁸ *Quamuis autem accipientes Eucharistiam manu alterius, ut sunt laici, aut Clerici non Presbyteri teneantur in Parochia Paschali tempore ad præcepti impletionem communicare: Sacerdotes tamen celebrantes etiam sæculares non tenentur.* Quia ita est consuetudine receptum. *Naldus sum. v. Eucharistia, n. 5. communicare.*

CAPVT IV.

De aliis ad Præcepti huius impletionem necessariò ediscendis.

¹⁹ *Vi tempore Paschatis Eucharistiam accipit in mortali existens, quamuis sine fructu suscipit, & implet, licet grane perpetrat sacrilegium, satisfaciunt tamen ecclesiæ præcepto.* Quia substantiam adimplet præcepti, quo actualis communicatio præcipitur, quamuis non adimpleat modum, quo dignè est sumenda: modus enim sub præcepto non cadit, quoties non est de intrinseca præcepti actus ratione. Unde indigne communicans non præcipitur à Confessario iterum ad Eucharistiam digne accedere. *Suar. tom. 3.*

Seet. I. De Præcept. III. Recept. Sentent. 57

tom. 3. d. 70. session. 3. Azor. tom. 1. lib. 7. cap. 41. quæst. 12. Manuel. cap. 54. numer. 5. Diana part. 3. tractat. 4. resol. 45. Fagund. præcept. 3. lib. 1. cap. 6. num. 4. Reginald lib. 29. numer. 87.

Attamen quamvis ille communicans indigne tenetur quæ præcepto Ecclesie satisfaciat, tenetur diligere communicare ad præcepto divino satisfacendum. Quia cum præceptum Ecclesiasticum de annua communione sit præcepti divini determinatio, & hæc per sacrilegam communionem non satisfacit, tenetur ad satisfaciendum præcepto divino condigne communicare, non quidem statim; quia hoc non obligat ad certum diem, sed poterit per communionem Ecclesiasticam anni sequentis hoc præceptum implere. Quia inter ultimam communionem, & sequentem Paschatis, intercedit annus, intra quem communicans divino præcepto poterit satisfacere. Sylo. 1. part. quæst. 80. art. 1. quæst. 2. Nugnus ibi, diff. cult. 3. dub. 4. & alij.

Hinc elicio, eum, qui in peccato communicavit non incurrit censuras, ac penas Ecclesiasticas, quæ assolent non communicantibus imponi. Quia huiusmodi penas non incurritur nisi violationis præcepti Ecclesiastici ratione: at qui in peccato communicavit, præcepto Ecclesiastico satisfacit. Omnes sic.

Qui prævidet, se impediendum in Paschate, ut intra illos quindecim dies communicare non possit, non tenetur communionem anticipare sumere. Quia antè prædictum tempus communicandi in præceptum non obligat, sic autem communicatio est annexa Paschali tempori, ut ille, qui anticipat, non tenetur anticipare, adhuc communicare in Paschate tenetur. Suar. tom. 3. d. 70. session. 2. dub. 3. Fil. communis. hinc tractat. 4. num. 59. Bonacin. tom. 1. d. 4. quæst. 7. punct. 2. num. 15. Diana part. 3. tractat. 4. resol. 42. Coninch quæst. 80. art. 1. num. 108. Azor. tom. 1. lib. 7. cap. 41. quæst. 12.

Quamvis (ut innuimus) non potest certa definitio regulæ diffiniri, in qua ætatis instantia incipiat communicare, si sufficiens vltu rationis pollere, ad obligationem præcepti communicandi: quia id pro regulariter varietate educationis, ac ingenij variatur: communiter autem discretio hæc assolet ab anno decimo ad decimum quartum illucescere, & moraliter loquendo, neque antè illum incipit, neque ultra hunc differtur. In dubio autem parentes, & Confessarius ipse de pueri capacitæ indicabunt. Suar. d. 70. session. 1. Bonacin. tom. 1. d. 4. quæst. 7. punct. 2. numer. 1. & 2. Graff. part. 1. lib. 1. cap. 38. num. 15. Valquez part. 3.

d. 114. cap. 4. numer. 40. Reginald. liber. 29. numer. 81.

Pater, tutor, curator, aut herus legaliter delinquent, si notabiliter negligenter procurare, ut sui liberi, pupil. curator, & li. minores, aut famuli suæ domi de herus tenentes, & ad communionem obligati, eam procurari tempore suscipiant: præsertim si vult, ut suscipiant, illos non communicatos, nisi a se li. minores, moveantur. Quia hi tenentur suos ad bo. pupilli, ac num. promovere, & sic à peccato reuocare. serui præceptum adim. Paulus V. in suo Rit. a. i. limitavit obligationem communicandi amentes, & phreneticos ad eos tantum, qui lucida habent interval. Amentes. l. 1. & denotionem ostendunt, dum in eo manent & phreneticos. Pontifex expressè ait, eos communicari, qui lucere non licet. b. Sacramenti reuerentiam. c. a. inter. Attamen Pontifex loquitur tantum de annua nulla habet communionem, non autem de communionem in l. e. admittit periculo mortis, in quo iura, ac Concilia tendi sunt communionem concedunt, etiam non habent. a. c. r. u. m. tibus actu lucida interval. modò ante periculum addit. nem; alij Bassus verb. Communio, num. 24. minime, nisi

Paschatis tempore habentes imperfectum mortis rationis vltum, ut semifatui, sunt ad Sacram. arti. nlo. Communione admittendi, si nullo irreuerentia periculum addit. Quia hi tenentur præcepto Ecclesiastico, & nullo iure tempore ad Pascha præcepti. si illis Eucharistia deneganda. Hen. tis commun. riques lib. 8. cap. 1. 2. numer. 1. Bonacin. tom. 1. nionem add. d. 4. quæst. 6. punct. 1. num. 7. Possevin. de commun. mittitur. si nion cap. 8. num. 32. Diana part. 2. tractat. 14. re. nullum irreuerentia solut. 79.

Scio, mutis, ac surdis à natiuitate capa per culum cibis ad cognoscendam peccati lethalis mali. adfit. tiam pro mortis articulo ex receptori sententia, porrigendam esse Eucharistiam, si Surdis, ac aliquam indicentur reuerentiam concipere. muti à natiuitate non re surdis, ac mutis erit deneganda: Rationem in tio est, quia licet tales homines distincte mortis articulo, atque intelligere omnia non valeant, sed in leant, quæ ad Sacramentorum substantiam Paschate concurrunt, sufficit tamen si ad Eucharistiam accedant tanquam ad cibum non pro care possum, sed spirituales, in animarum sua sunt. rum salutem institutum. De communionem Paschatis possem dubitare: attamen crediderim ad eam posse illos admitti. Quia non est certum, quod hi speciali Dei auxilio adiuti mysterij veritatem per exteriora signa non agnoscant. Layman. lib. 5. tractat. 4. ap. 4. numer. 5. Bassus verb. Communio, numer. 25.

SCORBAR

col. Mor.

WIVII

E. IV